

for zoneloven, for mange af dem er vant til at bo i bjergene i øde områder, så de vil ikke ind til byen; de vil helt sikkert bo ude på landet, tæt ved skov og strand. Jeg formoder, at man giver lighed for loven og for borgerne, således at en jugoslav, der gerne vil bygge et lille parcelhus, bare kan bygge dér, hvor han kan få en murer til at rejse huset.

Vi har masser af eksempler på, at danske familier, der f.eks. gerne vil have et lille aftægts-hus eller en fodermesterbolig ved gården, får afslag.

Her vil jeg gerne komme lidt ind på fremtidens generelle politik. Den er jo egentlig det, som dette lovforslag går ud på, nemlig at der ikke skal være alle de restriktioner, men når danske borgere skal gennem hele trædemøllen, så skal alle andre minsandten også.

Derfor kan vi ikke støtte lovforslaget, og i den forbindelse kan jeg sige, at jeg er glad for, at Venstre er blevet lidt klogere end for 2 år siden – men det skulle også bare mangle andet!

Jeg vil gerne spørge ministeren, om baggrunden for, at man nu vil vedtage den forlængelse, der er indeholdt i dette lovforslag, ikke til dels er vedtagelsen af lovforslag nr. L 86 – det lovforslag, der omhandlede flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, og som der var så megen snak om. For det er jo helt klart, at mange af disse personer bliver i landet og aldrig tager hjem igen. Når jeg stiller dette spørgsmål, skyldes det, at der ved vedtagelsen af lovforslag nr. L 86 for to år siden blev sagt, at der kun var tale om en midlertidig lov. Når flygtningene rejste hjem eller blev udstationeret i egne boliger, kunne kommunerne sælge flygtningelejrene til lejrskoler, til hoteller osv., og det ville ikke belaste kommunerne. Nu ved vi, at vedtagelsen af lovforslag nr. L 86 har betydet, at mange, der havde fået afslag på asyl, og mange, man havde forventet skulle hjem, bliver her. De får en permanent opholdstilladelse, og hvis de kommer ud i en kommune, hvor de er glade for at bo, bliver de borgere i denne kommune og begynder ret hurtigt at belaste kommunens økonomi, men det var det, der blev sagt for to år siden ikke vil ske.

Inden den røde lampe begynder at lyse, vil jeg gerne nå at bede ministeren om at oplyse, hvad de berørte høringsparter har sagt. Der står i lovforslaget, at det har været sendt til høring igen, men der står ikke noget om, hvad kommunerne, amter og andre, der er blevet spurgt, har sagt.

Til sidst vil jeg henstille direkte til ministeren, at udvalget får hørings svarene tilsendt.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Hr. Aage Brusgaard har helt ret i, at det normalt ikke er Det Radikale Venstres kop te at dispensere fra de almindelige planprocedurer. Men når det drejer sig om mennesker i nød, i tusindvis af flygtninge, der står og banker på os riges dør, så har vi en pligt til at handle, en medmenneskelig pligt til at sørge for, at de mennesker får tag over hovedet.

I 1993 håbede vi selvfølgelig på, at krigen i det tidligere Jugoslavien ville være slut nu, så det ikke var nødvendigt at have denne dispensation længere. Desværre er det ikke gået sådan, og derfor kan Det Radikale Venstre tilslutte sig en forlængelse af dispensationsreglerne med en fornyet revision i folketingsåret 1996-97. Så må vi håbe, at freden til den tid har sænket sig over Europa.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er egentlig mærkeligt, at man kommer i den situation gang på gang, at flygtninge er noget, der pludselig er der. Og de er der faktisk hele tiden; det skifter bare, hvor de kommer fra.

Derfor er det, der efter vores opfattelse skulle til, en planlægning, der tog højde for den situation, der er i verden, så man havde et ordentligt flygtningeberejdskab i alle kommuner og i alle amter. Men vi støtter selvfølgelig forslaget, fordi man er kommet i den situation, at man ikke har været så forudseende i sin planlægning, at verden faktisk ser sådan ud.

Vi er ikke glade for, at man ophæver planlovsbestemmelserne, men det er nødvendigt i den givne situation. Vi vil imidlertid opfordre ministeren til, at der lægges pres på for at få lavet en planlægning, sådan at man ikke fremover kommer i en lignende situation, og at man i øvrigt i realiteten kan gøre det, at selve dispensationen fra loven i de to år ikke behøver at få nogen effekt, forstået på den måde, at hvis man sætter planlægningen i gang i alle amter og kommuner, behøver man ikke at dispensere fra den. Så kan man opfylde den, hvis man begynder i god tid.

Men ellers har ministeren vores fulde tilslutning til forslaget.

Miljø- og energiministerens (Svend Auken):

Jeg vil indledningsvis gerne gøre en bemærkning til fru Birthe Rønn Hornbech, som skulle